

der jeg saamænd ingen respecteret, og der savner jeg heller ikke nogen Afgang for dem, der skulde repræsentere den. Lad de store Eiendomme komme til at faae Betydning der, hvor de store Eiendomme ere, og lad dem tabe Betydning, hvor de ikke ere, og lad os anvende dette paa den hele danske Forfatning og specielt paa Landbosforfatningen. Danmark er nu et saadant Land, hvor der ved Siden af en Eiendomsfordeling i et gunstigt Forhold, i mindre Eiendomme, tillige er store Eiendomme, der bære en stor Deel af Byrderne og afgive en stor Deel af de Kræfter, der skulle stille sig i Spidsen og virke til store Foretagender, og lad os derfor ikke i vor Lovgivning glemme at tage Hensyn til disse store Eiendomme, lad os ikke glemme, at de ere i 400 Communer, fordi de ikke ere i de andre 600, og jeg kan let give dette Anvendelse paa, hvad den ærede Ordfører anførte om den specielle Modification, jeg har foreslaaet. Han sagde, at mit Forslag medførte en stor Indskrænkning. Ja, det bestemmer en saadan Grænse fastholdt for den borgerlige Indflydelse, at den paa visse Steder ikke vil komme frem, fordi den ikke har den nødvendige Betingelse derfor. Jeg troer altsaa, at de Betragtninger mod hele Lovforslagets Character, navnlig dette Afsnit, som jeg under forrige Deel af denne Behandling gjorde gjældende, staae i Grunden urokkede, og jeg troer, at, forsaavidt der er Spørgsmaal om en ydre Vægt, have disse Betragtninger fundet i saa Henseende et Tillæg, idetmindste for mig, i hvad der idag er udtalt af den høitærede Indenrigsminister. Jeg tvivler paa, at den Mening, som jeg forsøgte, der ikke er Meningen om de 32 Tdr. Hartorn i denne Enkelt-
hed, men den Mening, at der skal tages et billigt Hensyn til den større Besiddelse, at, saalange man ikke har foreslaaet en anden og bedre Form, skal man beholde, hvad der er givet, i det Høieste med en Modification, der fjerner, hvad der kunde være uregelmæssigt deri — jeg tvivler paa, siger jeg, at denne Mening vil vinde Fleertallet for sig, thi endt jeg inderligt ønsker, at det var saa; men jeg skal ikke i mindste Maade ved denne Tvivl lade mig rokke fra at gjøre Modstand mod

denne Lov indtil det Øberste, hvis man vil sætte den igjennem uforandret i denne Henseende.

Krarup: Det har glædet mig meget idag at høre den høitærede Premierminister udtale, at han har lagt særdeles megen Vægt paa de talrige Stemmer af Eiendomsbesiddere i det andet Thing, der have udtalt sig for nærværende Lovforslag. Disse Mænd høre næsten alle til den Klasse, som bortgiver ved nærværende Lov noget af den Valgret, de hidtil have haft, og overdrager den til den Klasse, der hidtil har været udelukket fra Valgernes Antal. Saaledes som det forholder sig paa det andet Sted, forholder det sig ogsaa i dette Thing. Ogsaa her sidde en talrig Mængde af Landeieendomsbesiddere, og, naar jeg undtager ganske enkelte, ere de alle enige om, at ved denne Lov er der ingen Fare at befrygte. Vel findes der Enkelte her, som have haft Betænkeligheder derved, at de større Lodseiere ikke særligt bleve repræsenterede som fødte Medlemmer af de communale Institutioner; men jeg for min Deel fatter virkelig ikke, at der skulde være nogen Fare tilstede derved. Der er udtrykkelig fremhævet et Exempel, hvor Forholdet fremtraadte meget skarpt, idet man nævnte en Commune, hvor en Hovedgaardsbesidder havde 200 Tdr. Hartorn, medens den øvrige Deel af Kommunen kun besad 100 Tdr. Hartorn. Sæt nu ogsaa, at denne enkelte store Besidder, som hidtil, tiltraadte uden Valg Sogneforstanderskabet; mon han da der vilde udrette noget særdeles Vigtigt, noget særdeles Stort, naar han indtræder uden sine Medborgeres Valg. Jeg troer det ikke. Er han en hæderlig og agtværdig Mand, vil han sikkert blive valgt. Der er en stærk Retfærdighedsfølelse tilstede hos den store Masse, og jeg er inderlig overbevist om, at det meget sjældent vil skee, at en agtværdig og hæderlig stor Besidder vil blive udelukket af Sogneforstanderskabet. At Faren ikke i Virkeligheden er saa stor, som man forestiller sig, fordi man troer, at en enkelt Klasse ikke bliver repræsenteret, derpaa skal jeg anføre et Exempel, som ligger meget nær. I det første Aar efter den frie Forfatnings Indførelse hørte jeg meget ofte Kjøbstadsborgeren udtale en stor Frygt og Be-